

30 Αυγούστου 2020

Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης: Οι άνθρωποι αγάπησαν το σκοτάδι και όχι το φως, και γι' αυτό θλίβονται!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Μοναχός, π. Μωυσής Αγιορείτης (1952-2014).

Επικρατεί μια συννεφιά στον τόπο μας.
Πρόσωπα σκυθρωπά, αγέλαστα, θλιμμένα.

Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην πέρασε θλίψη.
Διάφορες είναι οι πηγές της θλίψεως.
Κουράζουν το σώμα και την ψυχή.

Οι θλίψεις μπορούν να αρρωστήσουν τον άνθρωπο, αλλά μπορούν και να τον ωριμάσουν και να τον καλλιεργήσουν. Να τον κάνουν να δει τον συνάνθρωπό του με μεγαλύτερη επιείκεια, κατανόηση και συμπάθεια.

Η υπομονή και η ελπίδα στις θλίψεις ανακουφίζουν. Μπορεί οι θλίψεις να οδηγήσουν σε καλό, σε μετάνοια. Δεν είναι κανείς που να μην πέρασε θλίψεις, πόνους, πειρασμούς και δοκιμασίες.

Σαν σαράκι η θλίψη κατατρώνει τον έσω άνθρωπο.

Ο σκοπός των θλίψεων στη ζωή μας δεν είναι ότι ο Θεός αρέσκεται να τιμωρεί και να βασανίζει τους ανθρώπους σαν ένας σαδιστής πατέρας, αλλά η διόρθωσή μας, η βελτίωσή μας, η κατεύθυνσή μας στα άνω.

Οι θλίψεις μπορούν να γίνουν ένας δρόμος προς συνάντησή μας με τον ζώντα Θεό.

Οι άνθρωποι αγάπησαν το σκοτάδι και όχι το φως, και γι' αυτό θλίβονται.

Μερικές φορές οι θλίψεις διώχνουν την οκνηρία, τη νωχέλεια και την αδιαφορία. Μπορούν να συγκεντρώσουν τον άνθρωπο στον εαυτό του, να γίνει αφορμή περισυλλογής, ενδοσκαφής, αυτοανάκρισης, αυτογνωσίας και αυτομεμψίας.

Οι πολλές και διάφορες ανέσεις μπορούν να κάνουν τον άνθρωπο πιο ράθυμο, χλιαρό και χαλαρό.

Μπορεί να νομίζει ότι είναι ευτυχισμένος, μέσα του όμως να έχει μια ανεκπλήρωτη χαρά.

Η γενναία αντιμετώπιση των θλίψεων της ζωής θα δώσει τη νίκη της ανδρείας. Μπορεί οι θλίψεις να μας φέρουν πιο κοντά στο Θεό. Ο Θεός αγαπά να δοκιμάζει παιδαγωγικά για να βοηθήσει, να φωτίσει, να ανορθώσει.

Οι θλιμμένοι μπορούν να γίνουν πιο συμπάσχοντες και φιλάδελφοι.

Μη στη στενοχώρια προσθέτουμε στενοχώρια και στη θλίψη άλλη θλίψη.

Κατά τον Μέγα Βασίλειο κακό δεν είναι η ασθένεια, η απόρριψη, η οικονομική ζημιά, η φτώχεια και η στέρηση παρά μόνο η αμαρτία.

Η σοφία του Θεού αφαιρεί τον πλούτο από αυτούς που τον μεταχειρίζονται λαθεμένα, εσφαλμένα, πλεονεκτικά και απάνθρωπα.

Επιτρέπει τις ασθένειες στο σώμα για να το ταπεινώσει, να δώσει υγεία στην ψυχή, να μην αφηνιάσει στην αμαρτία.

Παίρνει, παρά τη θλίψη μας, εκείνους που κρίνει πως είναι η καλύτερή τους ώρα.

Μην τα βάζουμε με τον Θεό. Ξέρει καλά τι κάνει.

Δεν γνωρίζουμε το σωτήριο σχέδιο και τον λυτρωτικό Θεό.

Αρκετές φορές το φάρμακο είναι πικρό, δεν θέλουμε να το πάρουμε, όμως δίνει θεραπεία.

Η αμαρτία είναι η κύρια και η μεγάλη πηγή των θλίψεων.

Η αμαρτία τυραννά, παρασύρει, δεσμεύει, φυλακίζει, εξαθλιώνει.

Ο Θεός δεν θα κρίνει όσους αμάρτησαν, αλλά όσους δεν μετανόησαν.

Η ταπεινοφροσύνη, η προσευχή, η υπομονή ελαφρύνει το βάρος των θλίψεων.

Μη λοιπόν αφήσουμε εξαιτίας μας να μεγαλώσουν οι θλίψεις.

Μην επιτρέψουμε θλίψη επί των θλίψεων.

Ας τις δούμε και με αυτό το άλλο μάτι που αναφέρουμε.

Μην, παρακαλώ, οδηγηθεί ποτέ κανείς στην απελπισία.

Μετά τη συννεφιά συνήθως η λιακάδα είναι πιο γλυκιά.

Το κείμενο του π. Μωυσή Αγιορείτη, δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα, "Μακεδονία της Κυριακής", με τίτλο η "Θλίψη", στις 3 Φεβρουαρίου, 2013.